

Válságos idők!

Sok megpróbáltatáson átment hazánk s vele a magyar erdészet sorsdöntő napokat él. A békeszerződés tervezete, a régebbi Horvát-Szlavonországoktól el is tekintve, erdőseink 83%-ától, még pedig legértékesebb erdeinktől kíván megfosztani, s ennek ellenére — még fát vár tőlünk! Nem tudjuk, hogy ellenségeinknek gonoszságát vagy tudatlanságát tartjuk-e nagyobbnak ezen követelések hallatára. Szivszorongva, de a magyar állam jövőjébe vetett rendíthetetlen bizalommal tekintünk az események elé, mert a történelem és a természet megmáshíthatlan törvényeinek és igazságainak teljes mellőzésével tartós állapotokat s főként *békét* teremteni nem lehet.

Az isteni Gondviselés segítségét kérjük ezekben a válságos időkben szegény hazánk és a magyar erdészet részére!

EGYESÜLETI KÖZLEMÉNYEK. *)

I.

Kivonat

az Országos Erdészeti Egyesület igazgató-választmányának üléseiről felvett jegyzőkönyvekből.

1919. szeptember 9-én. Napirend előtt Csik Imre v. tag meleg szavakkal üdvözli az elnököt abból az alkalomból, hogy a proletárdiktatura alatt elszenvedett fogságából kiszabadulva, az egyesület vezetését ismét átvehette.

Az ig.-választmány az ugynevezett tanácskormány alatt történ-

*) Jelen rovatban a nyomdai árak nagy emelkedése és az Erdészeti Lapok rendelkezésére álló papirkészlet csekélysége következtében a választmányi és közgyűlések jegyzőkönyveit az eddigi eljárástól eltérően egyelőre csak kivonatban közölhetjük.

Szerk.

teknek az egyesület és az erdészet története szempontjából leendő leírására Arató Gyula, Balogh Ernő és Biró Zoltán v. tagokból álló bizottságot küld ki.

Elnök indítványára továbbá Csik Imre elnöklele alatt Csupor István és Vuk Gyula v. tagokból álló igazoló bizottságot alakít, hogy amennyiben egyes tagok ellen a kommün alatti magatartásuk miatt panasz tétetnék, azok ügyét — hivatalból is — megvizsgálja, nekik az igazolásra módot nyújtson s ennek alapján javaslatot tegyen.

A választmány felhatalmazza a titkárt, hogy a folyó bevételekből esetleg nem fedezhető elkerülhetetlen kiadásokat a letéti számadás terhére fedezze. Az egyik segédtitkári és irnoki állást megszünteti.

Az egyesület jövőbeni feladataira vonatkozóan megállapítja a választmány; hogy azokat csakis az ország jövőbeli határainak ismerete után lehet megállapítani.

1919. december 11. Elnököl *Osztrólczy* Miklós alelnök, később *Pécs* Kálmán vál. tag.

Titkár bejelenti, hogy az egyesület a megszállott területekről kiutasított tisztviselők érdekében a kormánynál küldöttségileg és felterjesztés útján közbejárt, az entente-hatalmak teljhatalmu megbizottjához, Sir George Clarkhoz a megszállás megszüntetése és az ország integritásának visszaállítása érdekében felirattal fordult, a maga részéről pedig az erdészeti érdekeket Pest vármegye gazd. egyesületének birtokpolitikai értekezletén érvényesíteni igyekezett.

Tudomásul szolgál.

Titkár bejelenti, hogy a demarkáczióális vonalakon belül — az ide menekültekkel együtt — az egyesületnek csak mintegy 600 tagja tartózkodik.

Szomorú tudomásul szolgál.

A választmány az egyesület pénzügyi egyensúlyának fenntartása végett elhatározza, hogy a közgyűlésnek az 1920. évre az alapító és rendes tagok által egyaránt fizetendő 40 K. pótdíj megállapítását fogja javasolni. Az Erdészeti Lapok előfizetési díját 80, az Erdő-ét 20 K-ban szabja meg.

A választmány az egyesület állandó személyzetét 1919. jan. 1-től visszamenően ugyanazon pótlékokban részesíti, amelyeket

az állami alkalmazottak élveznek és a segédtitkár évi fizetését 1920. jan. 1-től 3600, a pénztárosét 4800, az irodatisztét 3000 K-ban állapítja meg.

Az Erdészeti Zsebnaptár 1919-iki kiadásából még nagy készlet lévén, az 1920-ra nem jelenhetik meg új kiadásban.

A segélyalapok kamataiból 9 erdőtiszi özvegynek 638 K 89 f segélyt szavaz meg a választmány. A kamatszolgáltatás szünetelvé, nagyobb összeg segélyezésre nem fordítható.

Az elnöklést *Pécs Kálmán* veszi át. Tárgyalás alá kerül *Osztróluczky Miklós* alelnök levele, melyben arra való tekintettel, hogy birtokai legnagyobbbrészt a megszállott területeken fekszenek s ő ezért nem tartózkodhatik annyit Budapesten, hogy az egyesület ügyeinek szentelhesse magát, alelnöki állásáról lemond.

Az igazgató-választmány sajnálattal értesül erről a szándékról, addig azonban, míg ez az ügy az elnökkel meg nem tárgyalható, határozatot ebben nem hoz.

A közgyűlés idejét a választmány 1920. január 9-ére tűzi ki.

1920. január 8-án. A választmány az 1918. évi zárszámadást tárgyalva, azt jóváhagyás végett a közgyűlés elé terjeszteni rendeli.

Az 1920. évi költségvetést tárgyalva sajnálattal állapítja meg hogy a 40 K pótdíj daczára a pénzügyi egyensúly nem lesz fenntartható s 48.629 K hiány várható, amely az alaptőke terhére lesz fedezendő.

A választmányba az állandó bizottság javaslata alapján *Andrássy Sándor* gróf, *Ghyllány Imre* báró és *Rimler Pál* jelöltetnek.

Kaán Károly vál. tagnak és *Tirts Rezső* egyes. tagnak a közgyűlés elé terjesztett indítványára nézve lásd a közgyűlés jegyzőkönyvének alábbi kivonatát.

Biró Zoltán indítványára a választmány elhatározza, hogy a közgyűléstől felhatalmazást kér egy vizsgáló bizottság kiküldésére, amely vizsgálat tárgyává tenné azon tagok ügyét, akik meggyőződésből és önként az ellenség szolgálatába állottak s ott vezető szerepet vállaltak. Marasztaló vizsgálati eredmény esetén az illetők a tagok sorából törölendők.

II.

Kivonat

az Országos Erdészeti Egyesület 1920. január 9-én d. u. 4 órakor Budapesten tartott rendes közgyűlésének jegyzőkönyvéből.

A közgyűlésen, amelyen *Tallián* Béla báró elnökölt, mintegy 90 egyesületi tag vett részt. A földmivelésügyi miniszter urat *Kaán* Károly h. államtitkár és *Pécs* Kálmán min. tanácsos, a vallás- és közoktatásügyi miniszter urat *Hinfner* György min. tanácsos képviselte.

A titkári jelentésből folyólag, mely az elmúlt év szomorú eseményeit összefoglalta, a közgyűlés felhatalmazta a választmányt a fennebb említett vizsgáló bizottság kiküldésére s arra, hogy a hazafiatlan magatartást tanúsító egyesületi tagokat a tagok sorából törölje; felhatalmazta továbbá a választmányt, hogy a segélyalapok múlt évi kamatait, mihelyt azok befolyanak, rendkívüli időben is kioszthassa.

Elhatározta továbbá a közgyűlés, hogy az 1920. évre ugy a rendes, mint az alapító tagoktól az alapszabályszerű kötelezettségeken felül 40 K pótdíj szedessék és további intézkedésig az Erdő című lapnál netalán mutatkozó felesleg is a folyó kiadások fedezésére fordíttassék.

Az igazgató-választmány tagjaivá megválasztottak, és pedig négy évre: *Andrássy* Sándor gróf, *Bittner* Gusztáv, *Csupor* István, *Eránosz* A. János. *Ghyllány* Imre báró, *Karsai* Károly, *Kiss* Ferencz, *Krippel* Móricz, *Muzsnay* Géza, *Rimler* Pál, *Szabó* József, *Temesváry* Béla, *Térfi* Béla, *Ulreich* Gyula, *Wellibil* Károly.

2 évre *Bartóky* József.

Az 1918. évi zárszámadást a közgyűlés jóváhagyja s a felelős számadóknak a felmentvényt megadja, az 1920. évi költségvetést pedig 133.778 K bevétellel és 182.407 K kiadással megállapítja.

A Deák-Ferencz-alapítványból kiírt pályázatokra pályamű a lefolyt évben nem érkezelt be.

Kaán Károly indítványára a közgyűlés *Horváth* Sándor ny. hely. államtitkárt, az egyesület alelnökét, *hosszu közpályán és az egyesület kebelében a magyar erdészet és az egyesület érdekében*

kifejtett sikerdús működéséért egyhangu lelkesedéssel tiszteletbeli elnökké választja.

Tirts Rezsőnek egy méhészeti közleménye ügyében a közgyűléshez intézett beadványát a közgyűlés a választmány javaslata értelmében intézte el.

IRODALOM.

Erdőt az Alföldre! Ily czimen *Kaán* Károly h. államtitkár a „Köztelek“ decz. 20-iki számában értekezést közöl, amely a szerző állásánál fogva kormányzati programot is jelent. Alábbiakban ezt a felette időszerű közleményt bő kivonatban ismertetjük.

Bármint alakuljanak az ország határai, a síkfüldön és dombvidéken ezentul határozottabb erdőgazdasági politikát kell folytatni. Igaz ugyan, hogy a hegyvidéki erdők gondozása az Alföldön is érezteti jóléti hatását, de az erdő közvetlen helyi hatását a síkvidék nélkülözi. Ide tartozik a helyi klíma kedvező befolyásolása (széljárás mérséklése, harmatképződés előmozdítása), a közegészségügy szolgálata és főként a helyi faszükséglet jelentékeny részének fedezése, amely közvetve a mezőgazdasági művelést is kedvezően befolyásolja, mert nélkülözhetővé teszi a szalmával és szárított trágyával való tüzelést.

Eddig leginkább a nagy határokkal bíró alföldi városok fejtettek ki számottevő tevékenységet a síkvidék erdősitése körül. Szeged, Szabadka, Kecskemét (ezenfelül Debreczen, Nagykőrös, Szabadszállás, a kalocsai és ráczkevei uradalmak) buzgólkodtak ezen a téren, de még óriási, mezőgazdaságilag kellően ki nem használt, silány legelőt képező területek állanak rendelkezésre, amelyek erdősitése jobb jövedelmezőséget jelent a birtokosra nézve, nem is szólva a közérdekű haszonról. Szerző számos községet sorol fel, melyek kiterjedt határában csak elenyészően kevés erdő van, vagy éppenséggel talpalatnyi erdő sincs.

Méltán kiált fel szerző, hogy milyen mások lennének az Alföldnek egészségi, de mezőgazdasági, sőt egyáltalában közigazdasági viszonyai is, ha erdők is tarkítanák a rónaságot! Ha minden város és falu közelében erdő váltakoznék a szántóföldekkel;